

अथकरोषु क्षिप्रोऽक्षं प्रक्षोभ्यं विप्रोऽक्षं राक्षसि-
क्षिप्रं । न च तेषां क्षमादीनां प्रक्षोभोभोक्षोऽक्षय-
भोभो नास्ति । तस्मात्क्षिप्रो देवतामाहपभोभोऽक्षयि-
यन्तः क्षिप्रो देवः प्रोक्तो । शरीरश्च तेषां प्रक्षोप-
भोगयोग्यं चन्द्रमण्डले साधनारभ्यते । तदुक्तं पुरा-
ण्युक्तायन्ता आभोद्युकोक्षोक्षो कृताः सोमो राजा
तन्मन्त्रोति । ता अपः कर्मचमसादिन्य इतरैश्च भूतैरनु-
मताः द्युकोक्षं प्राप्य चन्द्रमण्डपभाः शरीराकाराणि वा
इत्याद्युपायकानां भवन्ति जाह्नवरभाष्यम् ।

पितृराज ३० इतः टचक्षमां । यमे भा० व० ६५० ।

पितृरूप ३० ईषद्वनः जनकः पिता पितृ+रूपम् । शिवे भा०

अष्ट० १५० व० । तस्मात्सर्वस्वमकरोन पितृतृष्णात् तयात्त्वम्

पितृलोका ३० इतः । चन्द्रलोकोपरिस्थः । भुवनभेदे “विधू-

र्धभागे पितरो यन्तः आद्यः सुधादीधितिनामन्तः ।

पथन्ति तेऽर्धं निजमस्तकोर्धं दधे यतोऽन्धाद् द्युद्वं

तदैषाभू । भाषान्तरत्वात् विधोरपःस्थः तस्मात्त्रिषीयः

अनु योर्धमास्याम् । अथो रविः पृथ्व्योऽभ्युदेति शुक्ले

ऽन्धमेत्यर्धत एव सिद्ध्यति । पितृयाचमण्डे

उच्यते । कर्मणः । पितृकर्म कोके । अन्तिष्ठात्तादौ च ।

पितृवत् ३० इतः । मेतावाके तृष्णाने यद्वर्धयः । [शिवे ।

पितृवर्धयः लि० पितृवर्धे चरति चर-ट । श्रृङ्गानवाग्निनि

पितृवर्धयः ३० अङ्गदत्तनामके व्यपभेदे हरिवं २० व० ।

पितृवत् ३० पितृकर्मता पितृ+वत् । अथो के कनिष्ठे वा पितृ-

वत्तरि । [सुट् । भेदे वाच्यम् । अथो वत् ५ । २६

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

पितृवत् ३० पितरः योदन्ति अरिपक्षत्रयं सह-साधारे

विप्रते । अथ नदर्थमनुयाय पितृमिराहूतः पितृको-
पायकं पितृयाचं मयत्यते । तदनेन प्रकारेण पितृयाचा-
ज्ञानं भवतीति पितृहृद्दक्षिणकर्णम् ४ । १५ । ३५ चौदरेण

पितृ न० अपि+दो-क्त तादेशः अक्षोपः न दीर्घः । देहस्थे

पात्रभेदे तत्त्वहृत्पादि भावना उक्तं अथा

“पितृवत् इव पीतं नीलं चक्षुष्योन्मत्तम् । हरं कटु-

चक्षुः क्षिप्रं तीक्ष्णमन्तु पाकतः । पीतक्षिराम्बु नीलं

यानम् । एवं पितृं वातदद्यात्वाभ्यामकर्मभेदैः पञ्चविधम् ।

तेषां पितृनां नामाख्याह “पाचकं रज्जुकषापि सा-

धकाक्षोचके तथा । आञ्जकश्चेति पितृस्य नामानि

स्थानभेदतः । अथ पाचकादीनां स्थानाख्याह “अभ्या-

यमे यक्षुः प्रोक्तो हृदे लोचनद्वये । स्वपि सर्वशरी-

रेषु पितृं निवसति क्रमात् । अथ तेषां कर्मणाम् ।

“पाचकं पचते भुक्तं शेषान्निषवर्जनम् । रज्जुद-

धुरीणाणि विरेचयति निखयः । पाचकं पितृयाच-

पक्षाशयमभ्यस्यं पञ्चविधमाहारं भोक्ष्यं भक्ष्यं चर्ष्यं

लेह्यं चूर्ण्यं मेयं पचति दीपकसममुरीणाणि प्रयत्न-

रोति च । तदग्न्याशयस्थमेव अथवा । रज्जुमण्ड-

यस्थकफतमोपमोदनरूपमपहृष्टप्रमाप्रकाशनात्कुक्षिपादि-

पाचनादाग्निधर्मणां विशेषाणां पितृस्थानानामनुपप-

करोति । शेषाण्यपि पितृस्थानानि यक्षुः प्रोक्तो हृदीनि

भागेन गत्या तत्र तत्र रज्जुमण्डनादिधर्मनिर्दिष्टकरोती-

त्यर्थः । कथमातं पाचकं पितृं शेषान्निषवर्जनम् शेषा

अग्नयः प्रविष्ट्यादिप्रहामनगर्भाः । यत उक्तं चरकेण

“भोधायाग्नेयवायव्याः पक्षोष्णाः अनाभयाः” इति ।

अस्याथः अग्नयः । यत उक्तं शान्भटेन “दीपधातुनवा-

दीनामूर्ध्वस्थानेयशासनम्” इति । दीपधातुनवादीनामूर्ध्व-

वाग्निरित्यर्थः । रज्जुमण्डनादिप्रहामनगर्भाः तेषां वचनार्थः

नम् अथा वृद्धे स्थापितानि रत्नानि खद्योतवद्दूर-

भास्वराणि तावपि दीपस्त्वोपिवा दूरप्रकाशकानि भ-

वन्ति तथा अग्न्याशयस्थपाचकान्निषवर्जनम् सर्वे अग्नयो

वचनान्तो भवन्ति तथा च शान्भटः “व्यस्य पक्षा

सर्वेषां पक्षुषामधिको मतः । तन्मूर्ध्वाको च तद्विचय-

हृदिजयात्मकाः” इति । नह पितृदन्वोऽग्निराहोनि-

त्तिसमेवाग्निरिति बन्धेष्टः । उच्यते पितृस्थोष्णादिगुण-

हाराकारपाचनरक्षणदर्शनादिगर्भाणि न अतु पितृस्य

तिरेकेषाम्गोऽग्निः । तस्मादग्निरूपस्यैव पितास्य स्थान

भेदात्पाचकं रज्जुकषापकाक्षोपक्षमाञ्जकश्च । तथा च